

Aspecte social del Cinema

En els inicis del cinema potser hauriem posat indegudament aquest títol damunt de qualsevol article. Segurament que les primeres cases productores de pel·lícules ni remotament haurien suposat la preponderància mundial que prendria el cinema i el partit que en treuen d'aquesta preponderància. Avui, absolutament tots els trusts cinematogràfics del món, saben que tenen a les mans un dels elements més eficaços per a la influència de les masses; i així com avui parlem de l'aspecte social del cinema, podríem parlar un altre dia, de l'influència del cinema en el gest, o de qualsevol aspecte de la nostra joventut «patrò esport 1931».

El cinema, com la literatura —i potser més el cinema que la literatura, puix a un esperit simplista el cinema li dona tot més resolt— influeix d'una manera decisiva en l'esperit social de les masses, i aquesta influència, naturalment, les empreses de les nacions capitalistes l'han jugat d'una manera poc dissimulada per la seva tendència i la seva moral. El film yanqui sobretot és el que respon amb més justesa a aquesta interpretació social del cinema. L'història social-moral del film americà, té totes les característiques de l'educació liberal d'aquesta societat capitalista. Les seves cases productores de films han arribat a crear un *tipus* per a cada un dels problemes que crea la trama o l'argument de cada pel·lícula. Així per exemple, tots els films americans que presenten l'acció enmarcada dins de la Revolució francesa o russa, és un fet incontrovertible que l'interpret-heroi —el *bo* per dir-ho amb frase popular— tingui d'ésser el traïdor de la Revolució. Aquesta agilitat morbosa dels grans trusts cinematogràfics s'ha arribat a estereotipar de tal manera que avui ja és simptomàtic fins gairebé per la multitud.

Aquesta insistència de les *revolucions* en cinema, que abans més confiats hauriem considerat que eren una mica de colorit per complementar la part central de l'argument, té —com altres aspectes sinó tant generalitzats almenys tant influents— una missió social que obra imperceptiblement i poderosament a les consciències simplistes dels espectadors.

Igualment podríem dir dels novells films russos. Amb la diferència però, que així com els americans la seva *tendència* hi és encuberta per una trama amorosa qualsevol, el cinema rus, antítesis complet del cinema americà, té la seva *tendència proletària* per a bastir-hi el sistema central de l'obra. Ço que en els films de les nacions capitalistes hi sembla a voltes circumstantial —però que és tot el contrari— els films russos, realitzats molts d'ells amb un fi exclusivament de propaganda comunista, hi apareix

DE COL·LABORACIÓ

Economia i Finances

La visita del cap del Govern francès a Mr. Hoover president de la República Nordamericana

Ha estat objecte de molts comentaris en l'esfera de les finances mundials, la visita que darrerament ha fet el cap del Govern francès, Mr. Laval, a Mr. Hoover, president dels Estats Units de Nordamèrica, a fi de posar-se d'acord ambdues potències respecte el pla a seguir i les mesures que immediatament s'han de posar en pràctica per aixecar l'economia mundial del letarg en què està vivint, puix la posició acreedora de que frueixen per lo que fa referència a reparacions de guerra i el prestigi que assoleixen en el camp de la política internacional, les obliga a posar-se al front de múltiples problemes que en l'actualitat hi ha plantejats i que precisen una imminent solució si és que es vol fer una tasca positiva que encausi l'economia del món per amples vies de ressorgiment i prosperitat. Una de les qüestions de gran transcendència que estudiaren, és la dels deutes de guerra, convenint ambdós la necessitat de fer una completa revisió dels mateixos dins la treva que va fins al primer de Juliol de l'any vinent i que fineix la moratòria concedida als països deudors i que afecta especialment a Alemanya; acordant convocar al efecte una conferència en la que s'invitaria a les potències interessades perquè expressessin llurs punts de vista en l'esmentada qüestió. Altre de les qüestions tractades ha estat l'anomenat problema de l'or, la característica del qual és l'escassès que des de hi ha temps es nota d'aquest metall preciós, que fa que sigui insuficient per atendre a les necessitats comercials i financeres internacionals, si bé en realitat, aquesta qüestió de l'or, guarda una íntima relació amb la primera, o sigui la dels pagaments en concepte de deutes de guerra per reparacions, puix darrerament els acreedors cobraven en or i aquest fet ha donat lloc a que França i Estats Units, reuneixin juntes més del 73 per cent del stok mundial. Aquest or ha quedat dipositat en les caixes dels respectius Bancs Nacionals sense que se li dongui aplicació adequada, romanent per tant improductiu i alcançant el mateix efecte que si es tractés de un esgotament de les existències mundials, fent-se

sentir l'escassès del mateix en l'esfera dels negocis, i contribuint per tant, a la depressió general.

És urgent, doncs, que es mobilitzi i es distribueixi aquesta enorme massa d'or per els demés Bancs Centrals, si no es vol destruir el sistema monetari de les demés nacions obligant-les a seguir el mateix exemple d'Anglaterra; és urgent que es faci una revisió dels deutes de guerra i que es supprimeixi llur pagament en or, substituint-lo per una fórmula que permeti el pagament en forma d'espècies lo qual redundaria en benefici de tots, tant de deudors, com d'acreedors, puix aquests poden establir tractats i convenis que permetin en els primers anar-se lliberant dels deutes sense que s'hagin de desangrar i sense que puguin perjudicar l'indústria i comerç dels segons; i tot això requereix també una revisió de les tarifes duaneres dels països interessats. Si no ho fan així que retirin els acreedors el paper de directors que per solucionar la crisi assumeixen i que ho deixin en mans dels deudors, prèvia renúncia de llurs crèdits envers aquests.

Els acreedors al·leguen que ja és molt el sacrifici que per ells representa la moratòria Hoover, degut a que les anualitats que rebien constituïa una partida d'ingressos en llurs pressupostos, i que per tant, la manca d'ells ajuda a augmentar el déficit de què pateixen, però és cosa palesa, que és altament inhumà, consentir que les demés nacions s'arruïnin a fi de poguer tapar ells un petit forat de llurs pressupostos i que poden molt bé tapar fent us d'altres mesures financeres, més beneficioses des de el punt de vista econòmic, que el cobrament de les anualitats en or, ja que en últim terme passen a engrossar l'enorme massa roman morta i improductiva en els sòtans dels respectius Bancs d'Emissió nacionals.

És d'esperar, doncs, que de l'entrevista Laval Hoover, en sortiran conseqüències profitoses per el floreixement de l'economia del món; per damunt de l'interès particular d'unes nacions hi ha l'interès general de l'Humanitat.

PERE FALGÀ VIVES

simbòlicament com a assumpte.

Aquestes dues escoles de cinema, una ja madura, l'altra tot just floreixent; poliforme la primera i unilateral la segona, però tal volta més robusta i més punyent aquesta, representen ar-

tísticament les dues tendències socials en pugna: El crit de revolta d'un poble... que s'allibera contra la moral tova d'una societat capitalista...

«Exprés Blau» enfront de «Tempesta»...

JOAN VILÀ

Senyors de «La Gralla»?... Si són servits...

Els homes de «La Gralla», elements enxufables a totes les situacions i que visqueren a recés de les que precediren la vinguda de la República, s'han sortit de pollaguera i han deixat el tò moderat a que els obligava la seva posició comodíssima.

Perdut ja el sentit de la ponderació i abandonat el camí de l'apoliticisme hipòcrita i malentès, les emprenen sanyudament contra els homes del Municipi i particularment contra el nostre amic en Ramon Montañà a qui adjudiquen la paternitat de l'obra depuradora que en l'hora actual a casa nostra es realitza.

En el deliri de les seves apreciacions, arriben a la paradoxa d'establir un paral·lel entre l'al·ludit, i l'actual President del Consell de Ministres senyor Azaña; i per bé que tracten de deixar malparat el conciudadà en benefici del Ministre, creiem sincerament que aquest és el millor elogi que en forma absolutament gratuïta pugui més justament ponderar les virtuts personals del nostre amic. Opinem sincerament que lo pitjor que li podria ocórrer és que els homes de «La Gralla» el trobessin, encara que només fos que aprofitable i es dediquessin a fer l'elogi del què creuen la seva obra. Més de quatre ciutadans —i nosal-

tres amb ells — creuen en la realització escandalosa d'una venda.

Després del que va dit, no cal que ens esforcem en demostrar lo natural i lògic que trobem en que sigui precisament «La Gralla» i particularment els seus caps visibles Amador Garrell i el doctor Canal, els defensors de totes aquelles coses que convenientment capgirades, són la plasmació fidel d'una obra revolucionària que la ciutat aplaudeix i agraeix a aquest grapat d'homes que els feu dipositaris de la seva confiança.

Comprenem l'interès que aquests homes els de «La Gralla» en destruir el seu passat,